

Isten a fák közt
ADVENTI EGYPERCESEK

III. Adventi babonaság

Nem csak Advent harmadik vasárnapja van, hanem Luca napja is. Ki ne ismerné az erre a napra vonatkozó népi hiedelmeket, különösen a székecskét, amelyre felállva az ember a templomban megpillanthatja a boszorkányt.

Sok hívő ember elítéli az ilyen babonaságokat, miközben észre sem vesszük, hogy mennyi hiedelem él a saját mindennapi hitéletünkben is. Mert bizony szigorú értelemben babonás elem az is, amikor feldíszítjük a fát, vagy akár az oltárt, sőt az is, ha csak egy gyertyát gyújtunk, de még a karácsony egyszerű megünneplése is tekinthető annak, hiszen az sincs benne a Bibliában.¹

Vizsgáljuk hát felül képmutatás nélkül a karácsonyvárásunk mozzanatait, és ne ítélezzünk magunk, de pláne mások felett, ha abban találunk egy-két kedves hagyományt, ami még színesebbé teszi Krisztus születésnapjának ünneplését. Hiszen azt sem tartjuk bűnnek, ha egy családtagunk születésnapján színes lufikat fújunk. Miért lenne hát baj, ha a mennyei Édesatyánk születésének napját öltöztetjük ünneplőbe.²

¹ Márk evangéliuma, 7. fejezet, 7-9 versek: Pedig hiába tisztelnék engem, ha emberi tanításokat és parancsolatokat tanítanak.” Az Isten parancsolatát elhagyva az emberek hagyományához ragaszkodtok. Ezt is mondta nekik: Szépen félreteszitek az Isten parancsolatát, hogy helyébe állíthassátok a magatok hagyományát.

² Kolossé levél, 3. fejezet, 14. vers: Mindezek fölé pedig öltösetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent.